

(א) הוריות יג, (ב) לנקמן יד.
סוכה כד, (ג) פרה פ"ג מ"ה
(ד) חגיגה כג, ע"פ וזחים כה.
פרה פ"ג מ"ו (ה) וזחים
קד: (ו) לנקמן ג: (ז) ודף
ח: (ח) שיער נ"ב, (ט) י"ל
הספח, (י) י"ל הספח
(י"א) ונע"ע חוס' ביצמות יח. ד"ה
לילחא וחוס' שם כ: ד"ה
למיתה, (י"ב) ונע"ע חוס' חגיגה
כג. (י"ג) מלכות (י"ד) חוס'
חוס' סוכה לו. ד"ה פל וחוס'
חגיגה כג. ד"ה שפירת וחוס'
חולין ט: ד"ה טמאה וחוס'
נדה מט. ד"ה כשר,

מִתְּנֵי. (א) שְׂכֵרֵת יָמִים
 פִּרְשֵׁי יוֹם הַמַּבְרִיחַ
 מְפָרְשֵׁי. כֵּלָן שׁוֹמֵם מֵיָד
 קוֹדֵם הַמַּעֲשֶׂה, וְכֵן אוֹמֵר
 (פִּסְחִים) ב' אֵל אוֹר יָמֵי
 גֻּרְקִי, וּפְסֻמִּים שׁוֹמֵם מִיֶּד
 קוֹדֵם הַמִּנְיָן מְבֹרָה שֶׁאֵין לָהּ
 ד' (מִנְיָנִים) ב' אֵל הַשֵּׁם
 נִקְרָא בְּשֵׁם דְּרִשִׁים (קִרְוִשֵׁן)
 ב' אֵל, לִפְנֵי אִידִישׁן שֶׁל כְּנִרִים
 ג' יָמִים ע"פ א' וְהִרְבֵּה
 כִּינֵא לֵבָן הַתַּנֵּה לֵב אֵל שֶׁ
 אֵלֶּה הָיִינוּ הִרְטוּט צִפִּי.
 וּמִתְקִינֵין לֵב בְּחֵן אַחֵר
 הַחֲתוּיִן לִשְׁקֹנֵין לֵב גַּבִּי
 מַמְדוּ, וְהַחֲתוּיִן לִקְטֹן פִּי
 [ב], וְנִתְמַחֵן שֶׁמֶט (פִּסְחִים)
 סָה, ב' מַמְדוּת שֶׁלֹּא יִסְכֹּר אֵל
 יוֹמִיר, וְהָיָה לְשׁוֹמֵר עַלְמוּ
 עֲטֵרָה. וְדוֹקָא מִתְקִינֵין
 לֵב הוּא מְפָרְשֵׁין בְּחֵן
 גַּבִּי, אֵל הַדְּסִרְפֵּה לֵב
 מַמְדוּ, שֶׁמֶט מְבֹרָה אֲשֶׁר-
 וְלִפְנֵי לֵב הוּא מִתְקִינֵין
 אַחֲרֵת לֵב הַמַּעֲשֶׂה, וְיִמִּי' אֵל
 בְּרָאשׁוֹן מֵלֶכֶּה מִן הַמִּבְרָח
 בְּעִינֵי, וְאִפְסִי' מַעֲשֶׂה, לְכֹל
 אֵיִל לֵב חִישִׁין שִׁמְמוֹת גַּבִּי
 שֶׁמֶט יִבֵּן לֵב חֵלֶק מִשְׁמֵחָ
 [לֵבָן יג, א] לִמְנוּחַ אֲשֶׁרָה.
 חֲדָשִׁים אֲשֶׁר־אֵין בִּן אֵין
 חֲדָשִׁים בֹּרֶךְ, גַּבִּי' [סָה] דִּיק
 לִימֵר, אִינוּן נִגְשִׁיָּה.
 גַּבִּי, מְפָרְשֵׁין בְּחֵן חֲשׁוֹרֶף
 אֵל אֲפֹרֶה, אוֹמֵר יִצְחָק
 הַחֲשׁוֹר לְקִימֵי אֲשֶׁר־
 הָאֵרֶץ דְּמִי' נִתְקַן בְּחֵן
 הָאֵל הוּא יִמֵּי אֵל הוּא יִמֵּי כֵּן
 הַטְּעֵד עֲצוּדֵי יוֹצִי' לֵב אֵל
 מוֹכִיז כֵּן גִּדּוּל, וְנִתְשַׁעַם
 כֵּן מִדְּעוּת הַטְּעֵד, אֵל הַטְּעֵד,
 וְאִפְסִי' אֵל כִּבְּזֵן אֲשֶׁר־
 הָאֵל הוּא יִמֵּי אֵל הוּא יִמֵּי
 אֵל קִשּׁוּף לִשְׁמֹאל, לְקִטְמֵן
 טֶרֶף בְּקִלְפִי [מִשְׁמֵחָ]
 מוֹלֵקֵם הִסְבֵּן מַדְמַה בְּחֵן
 לְאִדּוּרִי לְאִדּוּרִי, לְאִדּוּרִי
 לְמִימֵר דְּסִכֵּר ב' הָאֵל תֵּנָה
 מַדְמַה (מִשְׁמֵחָ) [מִשְׁמֵחָ]
 וְתִמְנָח אֲשֶׁר־אֵל לְעוֹרֵץ
 וְנִתְשַׁעַם בְּחֵן וְשָׁרָה
 פִּסְחִים בִּין כִּבְּזֵן גִּדּוּל
 בְּחֵן אֲשֶׁר־אֵל לְקִטְמֵן
 וְנִתְשַׁעַם בְּחֵן וְשָׁרָה
 וְנִתְשַׁעַם בְּחֵן וְשָׁרָה
 פִּסְחִים בִּין כִּבְּזֵן גִּדּוּל
 בְּחֵן אֲשֶׁר־אֵל לְקִטְמֵן
 וְנִתְשַׁעַם בְּחֵן וְשָׁרָה
 וְנִתְשַׁעַם בְּחֵן וְשָׁרָה

שבעת ימים קודם יו"כ מפרשין כ"ג. שכל עבודת יו"כ אינה כשירה אלא זו כדיליף צהוריות צפרק בתרא (דף יב:) דכתיב גבי יום הכפורים ופער הכהן אשר ימשח אותו. ובגמרא (דף ו:) מפרש למה מפרשין: לנשכס פרהדרין. כך שמה ובגמרא " מפרש למה נקראת כן: ומסקינן לו. ומומניין כהן אחר להיות כהן גדול תחתיו אם יארע זו פסול קרי או שאר טומאה המעכבין מלבוש למקדש: וצעד ציטו. גבי יו"כ כתיב צאחרי מות: א"כ. דחישת למיתה: אין לדבר סוף. שמה פס וז תמות: גב' שריפת הפרה. פרה אדומה: שעל פני

הַצִּירָה. לַקִּמְיָה מִפְרַשׁ מֵאֵי צִירָה:
לְפָנֶיהָ מִזְרָחָהּ. בְּמִקְלָעוֹ מִזְרָחִית
לְפָנֶיהָ שֶׁל עוֹרָה הִיחָה: שֶׁל מַעֲשִׂיָה.
שֶׁל פָּרָה: כְּלִי גָלִילִים. * נִפְעִיעִי בָקָר
מִפְרַשׁ לָהּ בְּמִנְחֹת צֶ' ר' יִשְׁמַעֲלָל
(דף טו:). כְּלִי אֲדָמָה. שְׂאִין עֲשִׂיין
בְּכָלִי חֶרֶס בְּצֶבֶק אֶלָּא מִן הָאֲדָמָה
הָיָה שְׂהוֹל כֶּבֶדָן רִכָּה וְחוֹקֶקֶן מִמֶּנָּה
כְּלִים: מֵאֵי טַעֲמָא. תִּקְיִנוּ לָהּ כְּלִים
הֵלְלוּ: דְּטַבּוֹל יוֹם. לִקְמֵן יֵלִיף בְּפִרְקָא
טָרֵף בְּקַלְפִּי (דף מג:). וְהוּא הֵטָהוּר
כ': כִּי הִיכִי דִלָּא לִינְטוֹלוּ בָּהּ.
לִימֵר הוֹאֵל וְטַבּוֹל יוֹם כֶּשֶׁר בְּפָרָה
אֵין לָרִיךְ לִהְיוֹת זְרִיזִין בָּהּ בְּשִׁמְרִית
טָהֳרָה לִכֵּן עָשׂוּ דָּהּ מַעֲלוֹת הִרְבָּה
לְטַהֲרָה וְחוּ אַחַת מֵהֶן: כִּיּוֹן דַּחְטָא
הָיָה. חֲטָטָא נִקְרָאֵת שְׁנֵאֲמֵר (במדבר
יט) לְמִי נָדָה חֲטָטָא הָיָה: וְחֲטָטָא
טַעוּנָה לְפָנָהּ. חֲטָטָאוֹת הַקִּרְיָאוֹת
בְּמוֹצָא נִשְׁחָטוֹת בְּצִפּוֹן וְלֹא שׂוֹ טַעוּנָה
לְפָנָהּ שֶׁכִּי הָיָה נִשְׁחָטֶת בְּהֵרֶם הַמִּשְׁחָה:
וְכַתִּיב. בְּפָרָה (שם) אֵל נֹכַח פָּנֶי
אֵהָל מוֹעֵד בְּהוֹאֵת דְּמֵה שְׂהוֹל עֹמֵד
בְּהֵרֶם הַמִּשְׁחָה וּמִתְחַיֵּית וְרוֹחָה פִּתְחוֹ
שֶׁל הֵיכָל שְׂהוֹל בְּתוֹתָל מִזְרָחִי: כִּי
הִיכִי דְלִיּוֹהִי הִיכִירָא. לְדַעַת שְׂהוֹפֶרֶשׁ
שֶׁס־כְּדִי לְהַטִּיל עָלָיו עֲבֹדֹת פָּרָה
הַקִּרְיָה חֲטָטָא וְטַעוּנָה מִזְרָח וַיִּשִּׁים
לָב לִהְיוֹת זְרִיז בְּמַעֲשִׂיָה וְסָדֵר
עֲבֹדוֹתֶיהָ: הַצִּירָה אֲשֶׁר הִינְיֹוֹת.
אֲשֶׁר יִזְמַנְתִּי לָהּ מִקּוֹם גִּוְרָן אֲרוּנָה
לְבָנוֹתָהּ וְדוֹ קֶאֱמָר לִיָּה לְהֵאֵי
קֶרָא בְּדִבְרֵי הַיָּמִים: מֵאָה הִי מִיָּה.
דְּבִנִּי פִרְשָׁה לִיּוֹהִי וְלִפְרָה: כֹּאשֶׁר
עָשָׂה. בְּמִלּוֹאִים שְׂהוֹל אֲחֻס־לְפָרוֹשׁ
מִצִּיתָם ו' יָמִים שְׁנֵאֲמֵר (ויקרא ח)
וּפִתַּח אֵהָל מוֹעֵד תִּשְׁבּוּ יוֹמָם וְלֵילָה
וְגו' וּבִשְׁמִינִי עֲבָדוּ שְׁנֵאֲמֵר (שם ט)
וַיְהִי צִיּוֹם הַשְּׁמִינִי קֶרָא וְגו' וְכַתִּיב קֶרָב
אֵל הַמּוֹצָא וְגו' (ה) כֹּאשֶׁר וְגו' לֹא
לַעֲשׂוֹת לְדִרוֹת לְפָרוֹשׁ ו' לְפָנֶי עֲבֹדֹת
יוֹם אֶחָד: (ו) דְּלִפְנֵי עֲשִׂיָּה. קִיּוֹם הַמִּנְחָה:
וְאִימָא

הכלים מקדשים ואפילו בכלי גללים כו' ואדרבה התם משמע דטפי אינטריך ליה לאשמועינן דאע"ג דלאו כלים מיקרו לענין טומאה ו**מאי** שני צפונה מזרחה. ווא"ת אמאי לא היו מפרישין נמי כ"ג לב בית אבן כי היכי דנהוי לה היכירא שכל מעשהי בכלי אבנים וכו' לפרה אי נמי י"ל משום דכ"ג ביו"כ פרישתו לקדושה שכל עבודתו לפי פרה שנעשית מחוץ בזה המשחה פרישתו לנשכה שעל פני הצירה שחוץ פריך דאי כוליה קרא ביו"כ כתיב אם כן לעשות למעלה לי וי"ל דלשון קדושה אמינא כפרה דקרבנות ואי לא כתב אלא לעשות ה"א זה פרה להלכה

[illegible]

אִמִּים קוֹדֶם יוֹם הַכַּפּוּרִים מִפְּרִישֵׁין כֵּהֵן גָּדוֹל
מִבֵּיתוֹ לַלְשַׁכַּת פְּרִהֲדֵרִין וּמִתְקִינֵין לוֹ כֵּהֵן
אֲחֵר תַּחֲתֵיו ^השְׁמָא יֵאָרֵעַ בּו פֶּסוּל ^ור' יְהוּדָה
אֹמֵר אִף אִשָּׁה אַחֲרֵת מִתְקִינֵין לוֹ שְׁמָא תַּמּוּת
אִשְׁתּוֹ שְׁנֵאמַר ^זוּכְפָר בְּעַדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ בֵּיתוֹ
זוֹ אִשְׁתּוֹ אָמְרוּ לוֹ אִם כֵּן אֵין לְדַבֵּר סוּף:
גמ' תֵּנֵן הֵתָם ^חשִׁבְעַת יָמִים קוֹדֶם שְׂרִיפַת
הַפֶּרָה הִיוּ מִפְּרִישֵׁין כֵּהֵן הַשּׁוֹרֵף אֶת הַפֶּרָה
מִבֵּיתוֹ לַלְשַׁכָּה שְׁעַל פְּנֵי הַבִּירָה צִפּוּנָה
מְזוּרָחָה וּלְשַׁכַּת בֵּית הָאֵבֶן הִיְתָה נִקְרָאת
וּלְמָה נִקְרָא שְׁמָה לְשַׁכַּת בֵּית הָאֵבֶן שְׁכַל
מַעֲשִׂיהָ בְּכָלִי גָלְלִים בְּכָלִי אַבְנִים וּבְכָלִי
אֲדָמָה מֵאֵי טַעֲמָא כִּיֹּן דְּטַבּוֹל יוֹם כֶּשֶׁר בַּפֶּרָה
^טדִּתְנִין ^ימִטְמָאִין הִיוּ הַכֵּהֵן הַשּׁוֹרֵף אֶת הַפֶּרָה
וּמִטְבִּילִין אוֹתוֹ לְהוֹצִיא מִלִּבָּן שֶׁל צְדוֹקִין
שְׁהָיוּ אוֹמְרִים בְּמַעֲרֻבֵי הַשֶּׁמֶשׁ הִיְתָה נַעֲשִׂית
תְּקִינוֹ לֹה רִבְנָן כָּלִי גָלְלִים כָּלִי אַבְנִים וְכָלִי
אֲדָמָה דֹּלָא לִיקְבְּלוּ טוֹמְאָה כִּי הִיכִי דֹּלָא
לִיזְלִילוּ בָּהּ מֵאֵי שְׁנָא צִפּוּנָה מְזוּרָחָה כִּיֹּן
דַּחֲסָאתָּהּ הִיא וְחֲסָאתָּה טַעֲוֵנָה צִפּוּנָה וְכַתִּיב
בָּהּ ^{יא}לֹא נִכַּח פָּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד תְּקִינוּ לֹה
רִבְנָן לְשַׁכָּה צִפּוּנָה מְזוּרָחָה כִּי הִיכִי דִּלְהוּי
לֹה הִיכִירָא ^{יב}מֵאֵי בִירָה אָמַר רַבָּה בַר בַּר
בַּר ^{יג}אִרְיָא יִיחָזִי מִכּוֹס הַיָּד בְּבֵר הַיָּמִים וְיִבְרָה

שבעת ימים קודם יוה"כ. יש מקומות ששנה המגנין ברישא כמו בכאן ובצנא קמא (דף ג.) ארבעה אבות מיקין ובפרק קמא דר"ה (דף ג.) ד' ראשי שנים ואיכל דוכמי דמיניא לבסוף לפני אידיהן של עובדי כוכבים ג' ימים ברפ"ק דמסכת ע"ג (דף ג.) ובפ"ק דקידושין (דף ג.) האשה נקנית בג' דריס ושולין ודורשין בהלכות (החג) ט' לפני (החג) ט' שלשים יום (פסחים דף א.):

והב"א א"כ אין לדבר סוף. דא
איכא למיחש למיתה דחדל
ניחוש אפילו למיתה דתרתי ותלת
ואע"ג דבפ' ד' אחין (יבמות דף כו:)
משמע לסתם מתני' דהתם דלמיתה
דחד חיישינן לתרי לא חיישינן וסתם
מתני' דהכא ס' דא חיישינן לחדל
ניחוש נמי לטובא י"ל דה"ק הכא
נחי דחיישינן למיתה דחד לזמן
מרובה כמו דהיא דפרק ד' אחין
(י"ג ע"ה) דילמא אדמייבס חד מיית
איך מכל מקום למיתה לזמן מועט
כי הכא לא הוה לן למיחש אלל
משום מעלה דכפרה חייסת לזמן
מועט אס נמי ניחוש אפילו לתרתי
ותלת אי נמי התם חששא צעלמא
הוא משום ציטול מצות יצמין וליכא
איסורא כולי האי אכל הכא משום
דכפרת כל ישראל תלוי צוה ניחוש
אפילו לתרתי ותלת ואפילו לזמן
מועט וא"כ אין לדבר סוף הלכך
ליכא למעבד תקנתא להאי חששא
וכי פריך בגמ' (שבת דף י"ג) מאי שאל
דגבי טומאת ע"ה טפי ממי שאל
דלאמר בגמרא סגי לתקן לכהן אחר
תחתיו והכא חיישינן לתרתי ותלת
הוה מצי לשנויי כי האי גוונא היא
חששא צעלמא היא ולא היה צריך
להפריש אחר כי מסתמא ימצאו הרבה
שהיו ראויין לעבודה אלל מעלה
צעלמא הלכך סגי בחד אלל בלא
הכי משני שפיר :

לְהוֹצִיא מִבֵּין שֵׁי צְדוּקִין. לאו
צְדוּמָהּ לְאוֹרֵימָהּ
מִטְמֹה לִיה דְּלֹא הוּא מוֹלֵל זֶה כּוֹלֵי
הֵא אֲדָרְבָּה אֲמַרְנִין צְפָרָק אֵין דּוֹרְשִׁין
(מִגִּיטָה דף י"ז:) בְּגָדֵי לֹאֵלִי כִּשְׁמֵי דְמִדְרָס
לְחֻמָּתָא אֲלֵא דְמִדְרָס צְפִירָא דְמִסְתָּא
פְּרָה (מ"ח) סָמְכוּ יְדֵיהֶם עַל רֵאשׁוֹ
וְאוֹמְרִים לוֹ אִישׁ כִּ"ג רַד טְבוֹל אַחַת
דְּמִחֻמָּתָא שְׁנוּעֵין צוֹ חֲשִׁנִּין לִיה
כְּטֻמָּא עוֹמָמָה דְּרַבְנָן דְּלֹאֵיו הִכָּהֵנִס
חֲשִׁיבִי כְּטֻמָּאִים לְגַבִּי דִּיהֵי *כְּדָגְדִּיהֵי
מִדְרָס לְחֻמָּתָא *כְּדִפְרִישִׁתִּי:

חֲקַת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר
לִהְיוֹן פֶּרֶה אִם כֹּאן
הָאִם אִם לִהְיוֹן פֶּרִישָׁה
וְאִמָּא

שֶׁכֶּךָ מַעֲשִׂיהָ בְּכָלִי אֲבָנִים וְכוּ'.
דְּוֹקָא זָאלוּ ז' יָמִים שֶׁל
שְׂרִיפַת הַפֶּה אֲזַל זַעֲמַת קִידוּשׁ
הַתַּנּוּן בִּפְנֵי דַמַּס' פֶּרֶה (מִיָּה) כָּכֵל
וְאִמָּא מְבַכְלִי וְכוּלִּי גִלְלִים וְכוּלִּי אֲבָנִים
מִיָּמָה הֵם כָּלִים לַעֲנִין קִידוּשׁ וְקִרְיָן זֶהֱן חִיִּים אֵל כְּלִיִּים :

יוה"כ לַשָּׁבָע ז' שַׁעַל פִּנֵּי הַצִּדִּיק וְיִלַּךְ לַשָּׁבָע פֶּרֶה הִיוּ קוֹרִים לָהּ לִשְׁכַת
הַיּוֹם מִפְּרָשֵׁי נָמִי לְהַיִּיט לַשָּׁבָע כִּיִּג לִפְנֵי יוה"כ אִלּוּ לֹא הוּא לִיָּה הִיכִירָא
שֶׁל וּפְנֵי וּפְנֵי הִיוּ מִפְּרָשֵׁי אֲדָמָה לַשָּׁבָע פֶּרֶה הִרְדִּין שְׁנֵינָה בְּקִדּוּשׁ אֲזַל
עֲוֹנָהּ: **אִמָּא בִּרְיָה קְרָא בִּיּוֹה"כ בְּתִיב.** תִּמְנָה לִי מֵאִלָּא קָא
עֲתֵךְ דַּמְקָה דַּמְרִיּוּהִי אִינְטֵרִיךְ לִיּוה"כ דְּלֵא לֹא כַּחַד אֲזַל לַכֶּפֶר הוּא
כַּחַד מְרִיּוּהִי לַשְׁמֹעִינִין דְּוֹקָא יוֹם הַכַּפּוֹרִים לַכַּחַד זֵינָה מְרִיּוּהִי:
וְאִמָּא

את הפרה, מבטיהם להר [הבית, שנאמר] ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת [ימים] וגו',
הזה צוה ה' לעשות. ואמר ר' משנ[מיה] דר' יוחנן לעשות אילו מעשה פרה לכפר אילו מעשה
קרא ביום הכפורים כתיב, אמ' יליף צוה צוה, כתיב הכא צוה ה' לעשות וכתיב התם כפרה זאת

כ"ב אמה' לא נקט הכהן השומע, שהרי עיקר הדין בכהן הדיוט לדורות ואבר. וכן
 [פ"ט מ"ח] מן ללוות על מי עתה ותסם ללוות על חכם, ותמן ומי [פסד מ"ה מ"ח] בכל מקדש
 על הלזת מן קצויל ויהיה עוד. אמר עזריאל בן צמח [א' ו'] גבי כן אמרם דל ספרה דדיק, וכן
 [פ"ט מ"ח] מיהר על הדין ונחמה חסד. דכפר [בחק קב] ששם שמואל קדש דמה היה, ומתמי
 קן דקאי אהאזות שהיו מוין על הכהן בזוהר לכהן קודם שריפת הפרה וכן ששם לשנה דכל מעשי
 ההוא והמקושת ויצינ' ורסוחו על צדן הכהן כי לא מלאו משבע עושין משך רן ששם עמי
 אכן, כל גללים בכלל גלי אברו.

א א מ״י פ״א מהלכות יוה״כ
הלכה ג סמג עשין רט:
ב ב מ״י פ״ב מהלכות פרה
הלכה א ז ג סמג עשין
לג:
ג ג מ״י פ״א שם הלכה יד:

ו. והקריב אתה את פ
הזבחה אשר לו וכפר
בעדו אשר לו
ויקרא טו ו
ד. ולקח את בשר הבכור
מקדמה באבצבע ותקח לו
נכח פני אלה מועד מיד
שבע פעמים: מכבדו טו ו
ז. ושלשלנו בני קרב
שלם לשמור מצותיך
ותדריך אותנו בלשונת
הנזל ולבנות הבירה אשר
הכינונו:
דברי הימים א כט ט
ד. כאשר עשה ביום הזה
ה' זה' לו לעשות לכפר
עליכם:
ז. ואת חקת התורה אשר
שירא' לו לאמר דבר אל בני
ישראל וקח אתם
אומה מגוי אחר אשר
אמרו אמינו עשה את
זה ע'ל:
ב. מכבדו טו ו

רש"י ד"ה בלי גללים צפני
בקר. וכ"כ רש"י שבת נח ע"א
ד"ה כלי. אבל בשבת דף טז
ע"ב כתב רש"י גללים שייש:
תוס' ד"ה להוציא וכו'
דבגדיהם מדרס לחמאת
כדפרישית. עי' זמנים דף ז'
ע"ב מוס' ד"ה שטיפה:

(א) רש"י ד"ה כאשר כו'
כאשר עשה נזה לנשות
לדורות:

שבועת ימים. הן מסכת
מיירי בסדר יום הכפורים
(לקמן יד:) דכל מסכת זו
כחמה אחת, שעסקה כולה
בסדר כמות שכן הפסוקים
סדורין והולכין (לקמן טו.).
אף אשה אחת מתקנין
לו. מומיין לכה גדול לערב
יום הכפורים (סוכה כד.).

שבועת ימים קודם ליום
ההפוך: מפרישין כח גדול
מביתו כול' חתן פתח במסכת
פרה תלילת פרה ג' ע"ב
ימים קודם לשפרת הפרה
מפרישין כח השורף הפרה
מביתו לשלשה שעל פה
הבירה כול' פירוש של' גלגלי
כל' אבנים כל' אדמה, של
הוסקי בכשנן שאינו מקבלין
טומאה לפי שאינו כל' חרש.
פרה אדומה קודרת חטאת
שה' יהיה: גזרת שני ישראל
למשמרת למי נדה חטאת
היא. אמר רבי יוחנן מקום
היה בהר הבית הידו שמו.
[מנא] הני גדולי שצריכין
המפרישין כח גדול ביום
ההפוך וכן כזה השורף